

וכשחסר אוכל האנשים, כלומר בני-אדם, מביאים
אוכל נוסף.

ובמקום לתת לך תרופות שמבלבלים לך את
הראש, ובמקום לרפא אותך

עושים אותך חולה,
נותנים לך תרופות שעושים
אותך דווקא בריא! תאר לך
זאת!

אף אחד מאתנו הקופים לא
האמין באי הקופים. קיווינו
שהוא קיים. חלמנו עליו. אבל

אילו שאלת אחד מאתנו, אף אחד לא היה אומר
שאנו מאמינים בו.

הבריחה לאי הקופים

סטוארט באום

ציורים קמילה באום (בת 10)

קודם כל עליכם לדעת שאינני מספר סיפורים. שנית
עליכם לדעת כי אני קוף ריזוס מספר RS4-19.
הקופים בכלובים השכנים קוראים לי לאו, קיצור של
לאופרד, כי יש לי כתמים בצדדים.
למדתי לקרוא ולכתוב במעבדה זו וכאן גם שמעתי
על אי הקופים. אי הקופים הוא אי מיוחד לקופים,
ולהם בלבד. יש שם בדרך כלל אוכל בשפע,

ואילו זה היה באמת כך, אף אחד לא היה מצפה שיגיע לשם.

אבל זה היה עוד לפני שפגשתי את הילדה באוטובוס. הילדה החומה בשמלה כחולה. היא לקחה סירה והסתכלה על הקופים מהסירה. אחר כך היא שמה מסכה וצללה במים והסתכלה על דגים.

בעצם הייתי כבר בדרך לאי הקופים כששמעתי עליה באוטובוס, למרות שלא האמנתי שהוא קיים. אפילו אם לא האמנתי באי הקופים, הרי שלא היה לי ממילא לאן ללכת, כי לא הייתי מוכן לחזור לכלוב שלי, שם החוקרים נתנו לי תרופות שגרמו לי בחילה.

הילדה החומה בשמלה כחולה סיפרה לחברתה על החופש שלה.

"אי מלא קופים?" השתוממה הילדה הלבנה בחולצה ירוקה ומכנסיים כחולים "הוא על אמת?" היא לא נתנה לילדה החומה בשמלה הכחולה הזדמנות לענות, כי שאלה שוב "יכולת לגעת באחד

מהם?"

"לא" אמרה הילדה החומה בשמלה כחולה "לאנשים אסור לעלות לאי הקופים. רק לחוקרים ולקופים."

אני הסתרתתי במדף המזוודות מעל המושבים וכמעת והתחלתי לקפוץ מרוב אושר. אי הקופים הוא ממש!

שתי הילדות המשיכו לשוחח ולמדתי מכך שהילדה החומה בשמלה כחולה ביקרה באי הקופים כאשר נסעה לבקר את סבתה

בפוארטו-ריקו. אז אי הקופים היה בפוארטו-ריקו! בדיוק אז האוטובוס עצר ושוטר נכנס פנימה. השוטר דיבר עם הנהג והנהג פנה לנוסעים. הוא אמר להם לעזוב את האוטובוס ולקחת אתם את כל החפצים "המשטרה מחפשת דבר מה שאבד. אני

מצטער על אי-נוחות שנגרמת לכם" אמר.
ואז ראיתי שני אנשים מהמעבדה. הם חיפשו אותי!
בשקט פתחתי מזוודה שליידה ישבתי על המדף,
זחלתי לתוכה וסגרתי את עצמי בפנים. השתדלתי
לא לעשות כל רעש אפילו כשהמזוודה הונחה
למטה על הארץ. אך כעבור רגע היינו כולנו שוב
באוטובוס, השוטר אמר "סליחה על הפרעות"
וכמה אנשים שאלו מה הם חיפשו, אך איש לא ידע
זאת. שוב היינו בדרך.

הבעיה היחידה הייתה שאני נשארתי סגור
במזוודה. חשבתי איך לפתוח אותה בלי לעשות
רעש אבל הטלטולים של האוטובוס עייפו אותי,
ובמהרה התחלתי לחלום על אי הקופים.

*הילדה החומה בשמלה כחולה נפנפה לי
מהסירה ואני נפנפתי לה בחזרה מהחוף. היו שם
הרבה קופים סביב, אחדים ישבו על עצים ואכלו
בננות, אחרים ישבו על החוף ואכלו לחם. היו גם
חוקרים על החוף, יחד אתנו. הם חייכו אלינו,
ליטפו את ראשינו ונתנו לנו לחם. המים היו*

*כחולים וצחים, דגים קפצו מהמים ואפשר היה
לראות את בבאות של עצי בונה במים.*

כשהתעוררתי הייתי עדיין בתוך המזוודה. היה
שקט. בכף ידי בדקתי את דופן המזוודה ומצאתי
את המנעול. לאט, בעדינות פתחתי את המכסה,
רק כדי לצוץ החוצה. היה חושך. כבר לא היינו
באוטובוס. הייתי בחדר עם הרבה תמונות של
פרפרים וסוסים. זה כנראה המקום בו חיה הילדה
החומה בשמלה כחולה.

פתחתי את המזוודה וזחלתי החוצה. היה לילה
והילדה החומה בשמלה כחולה ישנה במיטה
שנראתה לי נוחה מאוד.

היה שם גם סוס קטן, דוב ועוד חיה שלא ידעתי מה
היא. הם לא נראו ממשים, אך לא היה לי איכפת.
עליתי למיטה ליד הילדה הקטנה והמשכתי לישון.
כשהתעוררתי הילדה החומה בשמלה כחולה כבר
הלכה ויכולתי להסתכל על החדר באור היום. היו
שם כל מיני חיות מדומות, אפילו קוף קטן. זה נתן
לי רעיון.

על דף ניר כתבתי
אני כוזה להאי הקופים. ציורי אי מפה
מכאן pes.

השארתי את הדף והעפרון ליד הקוף המדומה, כדי
שהילדה החומה בשמלה כחולה תחשוב שזה הוא
שכתב זאת.

כשהילדה חזרה הביתה היא לבשה עכשיו חולצה
לבנה וחצאית כחולה. היא ראתה את הדף והביטה
סביב לחדר ואחר כך אמרה בקול רם "האם יש כאן
בחדר קוף של ממש?"
אני שתקתי.

"אני יודעת שיש קוף של ממש בחדר שלי" אמרה
הילדה "קופים צעצועים לא יודעים לכתוב."
אני שתקתי.

"טוב" אמרה הילדה החומה בשמלה כחולה "אצייר
לך מפה לאי הקופים. אבל קודם תענה לי. טוב?
טוב? האם אותך חיפשו השוטרים באוטובוס?"
אני שתקתי.

הילדה החומה בשמלה כחולה צחקה "אתה קוף

נבון" אמרה "חשבתי שתתפתה בתעלול שלי."
היא ניגשה לשולחן והדליקה את המחשב שלה.
"עמוד מאחורי. אני מבטיחה שלא אסתובב אבל
אתה צריך להביט על המרקע מעל הכתף שלי."

זחלתי בשקט מאחוריה ועליתי
על משענת הכסא.

הילדה החומה בשמלה כחולה
כתבה "פוארטו-ריקו אי
הקופים" במחשב. קליק.
קליק. והנה על המרקע הופיע
אי קטן באמצע הים.

"זה אי הקופים" אמרה הילדה
החומה בשמלה כחולה "הוא
סמוך לחוף המזרחי של

פוארטו-ריקו." קליק. קליק. והנה הופיעה מפה של
פוארטו ריקו. הילדה הצביעה "הנה זה. אתה צריך
לקחת סירה כדי להגיע לשם. אנחנו שטנו בסירה.
רב-החובל פאקו נתן לאחי לנהוג בסירה. זה לא
רחוק מהחוף, אבל צריך סירה."

בטוחה שתמצא אותו. "
שמתי את כפי ביד שלה. "חכה" אמרה "ברחת מגן
החיות? הכה בידי על 'כן' ופעמיים על 'לא'."
הכיתי פעמיים.

"ברחת ממרכז המחקר?" הכיתי פעם.

היא הקלידה 'קוף ברח ממרכז המחקר'
במחשב. על המרקע הופיעה תמונה של קוף ריזוס.
זו הייתה תמונה שלי!

"מוטב שתמהר" אמרה הילדה החומה בשמלה
כחולה "עדיין מחפשים אותך."

הילדה החומה בשמלה כחולה צדקה. הטיסה
הייתה ארוכה. נרדמתי וחלמתי על אי הקופים.

הילדה החומה בשמלה כחולה קראה

"מהר, מהר". אנשים בחלוקי מעבדה לבנים רדפו

אחרי ואני רצתי לכוון המים. רצתי מהר כמה

שרק יכולתי, אבל המים היו רחוקים. הילדה

החומה בשמלה כחולה קראה "מהר! מהר!"

שוב. האנשים בחלוקים הלבנים היו קרובים יותר

ויותר וכשהרגשתי את ידיהם על הפרווה שלי

אני התכוונתי כבר ללכת, אבל הילדה החומה
בשמלה כחולה אמרה מהר "חכה, חכה! זה לא
פשוט. אתה עכשיו בשיקגו, במדינת אילינוי. אתה
זקוק למטוס כדי להגיע לפוארטו-ריקו, ואחר כך
למכונית כדי
להגיע לסירה."

קליק, קליק, קליק.

"הנה מפת אמריקה. אתה כאן" הילדה החומה

בשמלה כחולה הצביעה על שיקגו. "אתה צריך

להגיע לכאן" הילדה החומה בשמלה כחולה הזיזה

את האצבע שלה מטה, מטה, מטה, מטה למקומות

כחולים עליהם ידעתי כי אלה מים, מעל מספר איים

אחרים ועד לאי שבצד המפה. "זה פוארטו-ריקו. זו

טיסה ארוכה מאוד במטוס."

הילדה החומה בשמלה כחולה הוציאה את ידה

אחורה, בלי להסתכל. "אבל אתה קוף חכם ואני

שמעתי איך הילדה החומה בשמלה כחולה
צועקת "קפוץ!" ואני קפצתי ועפתי באוויר מעל
ראשי האנשים בחלוקי מעבדה ומעל המים עד
לאי הקופים.

אבל ציפור גדולה נחתה על הגב שלי ואמרה
"קופים לא יכולים לעוף". היא הייתה כבדה מאוד
ואני התחלתי ליפול. נפנפתי בידיים שלי אך ללא
הועיל. נפלתי מהר ועוד יותר מהר ושם למטה
הייתה סירה. בסירה היו אנשים בחלוקי מעבדה
לבנים והם החזיקו כלוב בדיוק במקום בו עמדתי
לנחות. השתדלתי לשנות את הכוון אך לא
הצלחתי והייתי נופל ישר לתוך הכלוב. ובדיוק
כשעמדתי לנחות בכלוב, התעוררתי.

הייתי בפוארטו-ריקו! אם אתם חושבים למוזר
שקוף ריזוס יכול להתגנב למטוס לפוארטו-ריקו,
תזכרו שקופי ריזוס עפו בספינות חלל עוד לפני
האנשים. זו אמת.

הילדה החומה בשמלה כחולה אמרה שאני צריך
לנסוע במכונית משדה התעופה לחוף המזרחי של

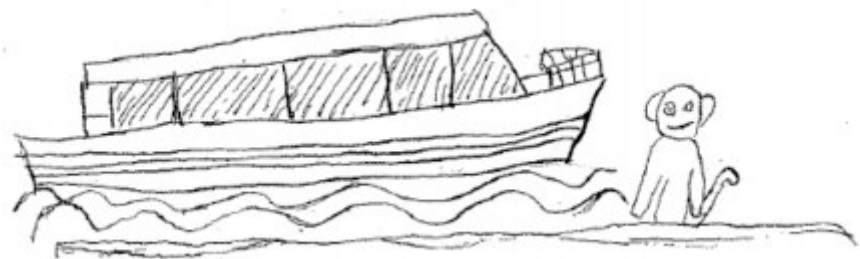
פוארטו-ריקו. היא שכחה שפוארטו-ריקו הוא אי
טרופי. אני עברתי בלילות מעץ לעץ. לא רציתי
שהאנשים בחלוקים הלבנים יתפסו אותי.
אחרי חמשה לילות מצאתי את עצמי ביער עד. זה

היה נהדר! היו שם מפלי
מים שמהם יכולתי לשתות
ועצי פרי שמהם אכלתי.
מנגו, גויבות ובננות! היו שם
גם בני-אדם כמובן אבל הם
היו בעיקר על הדרכים, כך
שקל היה להתחמק מהם.
ידעתי שזה לא אי הקופים,
אבל הייתי כל כך עייף
מהדרך, שהחלטתי להישאר

שם כמה ימים. זו הייתה שגיאה גדולה! החלום על
אנשים שרודפים אחרי התגשם! הם לא לבשו
חלוקי מעבדה לבנים אבל הם לבשו חולצות
כחולות. והם לא ניסו לתפוס אותי בידיים אלה ירו
עלי חצים! חץ אחד פגע בעץ, קרוב אלי. אבל למזלי

אם אתם דואגים שאעצר כל כך קרוב לסוף דרכי,
אל תדאגו. הסירה הייתה אדומה, כחולה וצהובה.
קל היה למצוא אותה. ראיתי שאנשים עולים עליה,
שטים לאי הקופים, שוחים קרוב לחוף (כשהקופים
מביטים על כל תנועה) ואז חוזרים. באותו הלילה
עליתי לסירה, זחלתי תחת הכיסוי וחיכיתי שהסירה
תקח אותי לאי הקופים!

הייתי מרוגש מאוד ולא יכולתי לישון. וממילא לא
הייתי צריך לחלום על אי הקופים. הייתי כבר קרוב
מאוד אליו!
זה היה לפני שנתיים.
כל יום אני יורד לחוף ומחכה לסירה האדומה,
כחולה וצהובה. אני מסתכל על האנשים בסירה

אני קוף. אני יכול לקפוץ מעץ לעץ והאנשים
מוכרחים לרוץ למטה. הצלחתי לברוח מהם אבל
היה לי ברור שלא אוכל להשאר ביער. הייתי צריך
לעבור לאי הקופים, ומהר.
כאשר הגעתי לחוף המזרחי היה כבר פשוט למצוא
את אי הקופים. הלכתי לאורך החוף, בלילה כמובן,
והסתתרתי בין העצים. ולמעשה הרחתי את האי
עוד לפני שראיתי אותו. אתם בוודאי תחשבו שריח
של מאות קופים אינו נעים במיוחד, אבל בשבילי
היה זה הריח הטוב ביותר בכל העולם!
ואז ראיתי אותו! שם בתוך המים. בדיוק כמו
בתמונה שבמחשב. אי הקופים. תוכלו לתאר
לעצמכם! הושטתי את כפי ועשיתי כאילו אני נוגע
בו.

נשארה רק עוד בעיה. איך לעבור את המים עד
האי? ידעתי שלא אוכל לשחות כל כך רחוק. קופים
אינם דגים. ואז נזכרתי על הסירה שלקחה לאי את
הילדה החומה בשמלה כחולה. אילו יכולתי למצוא
את הסירה..

הערה:

אי הקופים (קאיו סנטיאגו) קיים באמת. הוא סמוך לחוף המזרחי של פוארטו-ריקו. חיים עליו כאלף קופי ריזוס. רק לחוקרים מותר לעלות על האי, אך ניתן לשכור סירה ולהגיע קרוב לחוף כדי לראות את הקופים.

שמסתכלים עלינו בהתרגשות. מובן שאני מחכה לילדה החומה עם שמלה כחולה. היא תהיה עכשיו יותר מבוגרת ולא תלבש את השמלה הכחולה, אני יודע. אבל אני אכיר אותה.

בטוח!

הנה באה עכשיו הסירה ואני צריך לסיים את הסיפור. אני מקווה שהילדה החומה בשמלה כחולה תהיה בסירה היום. או ביום אחר. ואם לאו, אני מקווה שהיא תקרא את הסיפור ותבין שעזרה לי

להגשים את החלום שלי. לפני שנתיים הייתי בכלוב ונתנו לי תרופות שעשו אותי חולה. היום אני על האי שהוא רק בשביל קופים, והאנשים דואגים לי ומאכילים אותי. תארו לעצמכם!

